

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/169/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.21/2023/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Horgos Livia ügyvéd) eljáró dr. Tóth Géza Ferenc (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43.Kb.140/2021/57. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.21/2023/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. április 14-én kihirdetett 43.Kb.140/2021/57. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az I. rendű vádlott indítványozót vesztegetés elfogadásának büntetőjogi [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés b) pont alapján]. Ezért őt 2 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 750.000 forint pénzbüntetésre és orvosi foglalkozástól 5 évi eltiltás büntetésre ítélte. A Törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.
- [4] A Törvényszék az ügyben tárgyalást tartott, a bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállás lényege szerint a II. rendű vádlott 2020. március 25-én felkereste az I. rendű vádlott indítványozót szakorvosi rendelése alkalmával. A II. rendű vádlott keresőképtelenséget megalapozó körülményről nem számolt be, de közölte az indítványozóval, hogy a felettesével fennálló konfliktusa és a számára hátrányos teljesítmény értékelésre tekintettel egészségügyi szabadságra kíván menni. Erre az indítványozó arról tájékoztatta a II. rendű vádlottat, hogy számára az egészségügyi

szabadságra vétel egy hónapra biztosan megadható, majd a további egyeztetésüket követően anélkül, hogy tényleges egészségügyi vizsgálatra került volna sor, az indítványozó olyan valótlan tartalmú vizsgálati lapot állított ki, melyben a II. rendű vádlottnak 2020. március 25-étől 2020. április 24-éig történő egészségügyi szabadságra vételét javasolta. A szakorvosi ajánlást tartalmazó, keresőképtelenséget vizsgálat nélkül megállapító, ezért valótlan tartalmú iratra tekintettel a II. rendű vádlott jogtalan anyagi előnyként egy pontosan meg nem állapítható címletű bankjegyet adott át az indítványozónak, aki azt elfogadta. Az indítványozó tisztában volt azzal, hogy az általa kiállított valótlan tartalmú szakorvosi ajánlást a II. rendű vádlott egészségügyi szabadságra vétele érdekében az alapellátást nyújtó csapatorvos részére át fogja adni. A II. rendű vádlott a csapatorvos igazolása alapján 2020. március 25-étől megalapozatlanul egészségügyi szabadságra került. {vö.: elsőfokú ítélet, Indokolás [12]-[13]}

- [5] A Törvényszék a bizonyítási eljárás részévé tette a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásával, a Nemzeti Védelmi Szolgálat (a továbbiakban: NVSZ) által technikai eszközzel rögzített, a vádhatóság által megjelölt kép- és hangfelvételeket. {vö.: elsőfokú ítélet, Indokolás [26]-[27]}
- [6] A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. rendű vádlott és védője egyaránt teljes körű fellebbezést jelentettek be.
- [7] Az I. rendű vádlott védője elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság vegyen fel bizonyítást s ennek keretében rendeljen ki igazságügyi orvosszakértőt annak megállapítása érdekében, hogy milyen szakmai protokoll szerint, miként kellett volna eljárnia az indítványozónak a rendelés során a pandémia idején. Másodsorban arra tett indítványt, hogy az Ítélet tábla rekessze ki a bizonyítékok köréből az NVSZ által készített feljegyzés kiegészítéseként az eljáró ügyész által készített feljegyzést, mert az törvénysértő, továbbá az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke által készített feljegyzést, mert az szintén törvénysértő, valamint az NVSZ által, a leplezett eszközök keretében a vizsgálatról rögzített kép- és hangfelvételt, mert a kirendelt igazságügyi szakértő szerint az szakvéleményadásra alkalmatlan, így bizonyítékként nem értékelhető. Harmadsorban arra tett indítványt, hogy változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és az indítványozót mentse fel. Negyedrészt indítványában a védő azt kérte, hogy az indítványozó terhére rótt cselekmény minősítését változtassa meg, mellőzze, hogy védence önálló intézkedésre jogosult volt és ehhez képest a cselekményt a Btk. 291. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása büntettnének minősítse. Végül a védő kérte, hogy részben az enyhébb minősítésre is tekintettel, a kiszabott szabadságvesztés, valamint a felfüggesztés próbaidejének, továbbá a foglalkozástól eltiltás tartamát csökkentse a másodfokú bíróság.

- [8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a 2023. szeptember 13-án meghozott 6.Kbf.21/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét, az I. rendű vádlott indítványozó tekintetében annyiban változtatta meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét, valamint az orvosi foglalkozástól eltiltás tartamát egyaránt 3 évre enyhítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet az I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyta.
- [9] Az Ítéltábla indokai szerint nem tévedett a Törvényszék, amikor az indítványozó védekezésével szemben a tényállást az általa megvizsgált bizonyítékok, legfőképpen a tárgyaláson lejátszásra került, a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett kép- és hangfelvétel alapján állapította meg.
- [10] Az Ítéltábla megállapította, hogy az ügyben kiemelt jelentőséggel bíró leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett kép- és hangfelvétel beszerzése, és bizonyítási eljárás anyagává tétele törvényes volt. Ugyanakkor megállapította, hogy az indítványozó védője helytállóan hivatkozott arra, hogy a bizonyítékról, a kép- és hangfelvételtől készített elsőfokú bírói feljegyzés, leirat nem tekinthető bizonyítéknak. Az Ítéltábla szerint nem a bíróság által a felvételtől készült feljegyzés a bizonyíték, hanem maga a felvétel, ami szabályszerűen lejátszásra, megismerésre került a tárgyaláson. Annak tartalma pedig az, hogy a II. rendű vádlott megérkezett a rendelőbe és panaszkodott az előjárójával fennálló konfliktusa miatt, vizsgálat azonban nem történt. Pénz kérésére, említésére nem került sor, azonban ez nem képezi akadályát a korrupciós kapcsolat megállapításának. Elhangzott a párbeszéd, mely szerint a II. rendű vádlott egészségügyi szabadságra szeretne menni, az indítványozó erről információt adott, majd a II. rendű vádlott neki valamit átadott, amit az indítványozó megnézett, megköszönt és eltett. Az Ítéltábla szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor pénz átadására következtetett, hiszen az interakcióból egyértelmű volt, hogy mi történt. {vö.: másodfokú ítélet, Indokolás [20]-[21]}
- [11] Az Ítéltábla szerint valóban szakkérdés, hogy milyen protokoll szerint történik egy pszichiátriai vizsgálat, a felvétel alapján azonban az volt megállapítható, hogy vizsgálatra egyáltalán nem került sor. Erre a körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak igazságügyi szakértő kirendelését. {vö.: másodfokú ítélet, Indokolás [21]}
- [12] Az Ítéltábla szerint a Törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, mentes a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt elfogadta felülbírlata alapjául. {vö.: másodfokú ítélet, Indokolás [23]}
- [13] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Alkotmánybírósághoz fordult, alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény I. cikkének, valamint a XXVIII. cikk (1)-(3) bekezdéseinek sérelmére hivatkozva kérte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43.Kb.140/2021/57. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.21/2023/11. számú ítélete, alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alkotmánybíróság főtítkárának tájékoztatását követően kiegészítette indítványát.

[14] Indokai a következők.

[15] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggésben kifogásolta, hogy az elsőfokú tárgyaláson levetített, NVSZ által készített felvételen nem látható, hogy a II. rendű vádlott bankjegyet ad át az indítványozónak. Indokai szerint az elsőfokú bíróság által hivatalból kirendelt igazságügyi szakértőként eljáró Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértő Intézet szakvéleménye szerint a videófelvetelek „...főként esemény detektálására alkalmasak, ezért nem javíthatóak oly mértékben, hogy az esetlegesen átadott (vélelmezhető átadás takarásban van) tárgy szakértői bizonyossággal azonosítható legyen, azokból nem nyerhető ki olyan képi információ, amely alapján a T. bíróság által a kirendelő határozatban feltett kérdések megválaszolhatóak lennének.” {Indítványkiegészítés, [74]}

[16] Ehhez képest az indítványozó szerint az igazságügyi szakértő által bizonyossággal meg nem állapítható dolgot az elsőfokú bíróság bankjegynek minősítette, ami nem felel azon követelménynek, hogy a bíróság köteles döntését valósághű tényállásra alapozni.

[17] Az indítványozó szerint sérült a pártatlanság követelménye, a hatékony védelemhez való joga, valamint a büntetőeljárási funkciók szétválasztásának követelménye, mert az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke – tárgyaláson kívül, a vádlottak és védők távollétében – feljegyzést készített az NVSZ által készített videófelvétel hanganyagáról, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértő Intézet szakvéleményét követően. Az indítványozó szerint a tanácselnök a feljegyzést azt követően készítette, hogy megállapítást nyert a szakvélemény alapján, hogy nem látható mi került átadásra a képfelvétele. Indokai szerint az elsőfokú bíróság a tanácselnöki feljegyzés szövegét teljes terjedelemben rögzítette az elsőfokú ítéletben, a feljegyzést részletesen elemezte, annak szövegéből egyes szövegrészeket kiemelt, majd ezek alapján foglalta össze következtetéseit, mindez pedig a büntetőeljárás érdemére, főkérdésére is kihatással voltak. Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke nem hozhat létre a bírósági eljárásban új bizonyítási eszközt saját maga által (irodájában) feljegyzés útján, és azt nem teheti a bizonyítás anyagává. Álláspontja szerint a Be. nem tartalmaz ilyen rendelkezést és mindez sérti a Be. 163. § (2) bekezdését, valamint a Be. 167. § (5) bekezdését.

[18] Ezzel összefüggésben az indítványozó szerint nem mentesíti az elsőfokú bíróságot az alapjog sérelmének megvalósulásában, hogy e feljegyzést megküldte a feleknek. Továbbá az indítványozó szerint a másodfokú bíróság nem korrigálta az elsőfokú bíróság Be. rendelkezéseivel ellentétes jogalkalmazói gyakorlatot és nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből az elsőfokon eljáró bíró által létrehozott törvénysértő feljegyzést.

- [19] Az indítványozó a hatékony védelemhez való jogának sérelmére hivatkozva kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát. Az indítványozó szerint a bíróságnak tisztáznia kellett volna a szakmai szabályszegés megállapításához, hogy a pandémia idején milyen vizsgálatok elvégzésének kötelezettsége terhelte az indítványozót, amikor telefonon történt vizsgálat alapján is nyilatkozhatott volna a keresőképtelenségről. Az indítványozó szerint bár a másodfokú bíróság ítéletében elismerte, hogy szakkérdés milyen protokoll szerint történik egy pszichiátriai vizsgálat, mindeközben megállapította a felvétel alapján, hogy vizsgálatra egyáltalán nem került sor, ezért nem látta indokoltnak igazságügyi szakértő kirendelését. Ezzel összefüggésben az indítványozó kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság mi alapján állapította meg, hogy vizsgálat nem történt, ha nem ismeri az milyen protokoll szerint zajlik. {Indítványkiegészítés, Indokolás [23], [37]}
- [20] Az indítványozó kifogásolta továbbá az ügyészség, álláspontja szerint ártatlanság vélelmét sértő az NVSZ feljegyzését kiegészítő feljegyzését (bankjegy láthatóságáról az NVSZ videófelvételén), valamint nyilatkozatát (a II. rendű vádlott ambulánslapjai kapcsán).
- [21] Az indítványozó a kifejtettekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára is hivatkozott.
- [22] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [23] 2.1. Az Alkotmánybíróság IV/169-4/2024. számú végzésével – egyesbíróként eljárva – helyt adott az indítványozó igazolási kérelmének, erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt határidőben érkezettnek tekintette.
- [24] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége fennáll a jogerős ítélet I. rendű terheltjeként, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta.
- [25] 2.2. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].

- [26] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikkének megjelölt bekezdéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont].
- [27] Az indítvány azonban nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény I. cikkével. Megjegyzi ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény I. cikke a jogalkotó és a jogalkalmazó számára fogalmaz meg alkotmányossági kritériumokat, amelyekre hatásköreik gyakorlása során tekintettel kell lenniük, illetve az Alaptörvényben foglalt alapjogok állított sérelme kapcsán indult alkotmányossági vizsgálat kereteit jelöli ki. Ennélfogva alkotmányjogi panasz az Alaptörvény ezen cikkének sérelmére alapozottan – tekintettel az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltétel fennállásának hiányára – nem terjeszthető elő {vö.: 3064/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [28] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [29] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [30] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a szerinti befogadhatósági feltétellel összefüggésben elsőként jelen ügyben is arra mutat rá, hogy a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem hagyományos, perjogi értelemben vett jogorvoslat. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja, de nem vizsgálhatja a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy a jogalkalmazó helyesen értékelte-e az eljárásban szerzett bizonyítékokat és előadott érveket {vö.: 3471/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [21]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]; 3462/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [31] 3.1. Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság tanácselnöke által, tárgyaláson kívül készített feljegyzés nyomán sérült a pártatlan eljárás követelménye, a hatékony védelemhez való joga, a büntetőjogi funkciók szétválasztásának követelménye. Továbbá az indítványozó szerint a másodfokú bíróság nem rekesztette ki ezen feljegyzést a bizonyítékok köréből. {vö.: Indítványkiegészítés, Indokolás [79]}

- [32] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványkiegészítés és a rendelkezésre álló iratok alapján az indítványozó az elsőfokon eljáró tanács elnökének kizárását nem kezdeményezte az elsőfokú eljárásban. {vö.: Indítványkiegészítés, [49]}
- [33] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a másodfokú bíróság vizsgálta az indítványozó pártatlanságra vonatkozó kifogásait és rögzítette, hogy a bíróságot „...mindaddig pártatlannak kell tekinteni, amíg nem kerül megállapításra valamely kizárási ok. A másodfokú bíróság azonban a jelen ügyben nem tapasztalt olyan bírói magatartást, amely alapján az elsőfokú bíróság részéről elfogultság lenne megállapítható. A katonai tanács eljárása során biztosította a résztvevők jogait és az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást.” {másodfokú ítélet, Indokolás [18]}
- [34] Ehhez képest pedig a másodfokú bíróság érdemben vizsgálta a védelmi fellebbezés tartalma alapján a kifogásolt feljegyzést és megállapította, hogy „...az I. rendű vádlott védője helytállóan hivatkozott arra, hogy a bizonyítékról, a kép- és hangfelvételtől készített elsőfokú bírói feljegyzés, leirat nem tekinthető bizonyítéknak. Egyrészt a feljegyzés nem a felvétel tárgyaláson történt lejátszása folytán született, hanem a tárgyaláson kívül. Kiemelendő, hogy nem a bíróság által a felvételtől készült feljegyzés a bizonyíték, hanem maga a felvétel, ami szabályszerűen lejátszásra, megismerésre került a tárgyaláson.” {másodfokú ítélet, Indokolás [20]}
- [35] Következésképpen az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény megjelölt, sérülni vélt rendelkezései kapcsán az elsőfokú eljárással és döntéssel szemben felhozott, a másodfokú bíróság által megválaszolt kifogására hivatkozott. Azonban az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja. {vö.: 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [36] 3.2. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állítva kifogásolta, hogy a bíróság nem valósághű tényállásra alapozta a döntését, mivel az elsőfokú tárgyaláson levetített, NVSZ által készített felvételen az igazságügyi szakértő szerint sem látható, hogy a II. rendű vádlott bankjegyet adott volna át az indítványozónak.
- [37] Az Alkotmánybíróság a kifogásolt felvételen takarásban lévő, átadott tárggyal összefüggésben utal arra, hogy nem vizsgálhatja a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy a jogalkalmazó helyesen értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket {vö.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [38] Az indítványban foglaltak kapcsán megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az elsőfokú ítélet kifejezetten rögzíti, miszerint az indítványozó olyan dolgot vett át a találkozó végén, amely „... nyilvánvalóan értékkel bír, hiszen azt a II. rendű vádlottnak

felmutatva megköszönte. Az orvosi vizsgálatok, kezelések alkalmával a páciens szokása a köszönetnyilvánítás, és nem fordítva. A bíróság által összességében bankjegynek értékelt dolog átadása során a vádlottak kézmozdulatai olyan személyek mozgását követi le, akik a nadrágjuk zsebében tárolják a náluk lévő készpénzt. A fentiekén túl a bíróság azért tudott még állást foglalni abban, hogy az I. rendű vádlott pénzt kapott a II. rendű vádlottól, mert az I. rendű vádlott is elismerte, hogy a „paraszolvencia” körébe tartozó pénzt vett át több alkalommal is páciensektől, sőt azt is elismerte, hogy ilyenre a II. rendű vádlott vonatkozásában is sor került.” {elsőfokú ítélet, indokolás [55]-[56]}

- [39] 3.3. Az indítványban foglaltaknak a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett bizonyíték felhasználására vonatkozó kifogásai kapcsán az Alkotmánybíróság megemlíti, hogy az így szerzett bizonyíték felhasználása ellenében - értelemszerűen - két irányból támaszthatók kifogások, melyek azonban egyik esetben sem képezik a jogerős ítélet jogi felülvizsgálatának törvényi okát, s ekként annak indokát sem.
- [40] Valójában ugyanis mindkettő a lefolyt bizonyítás, illetve a bizonyíték mikénti értékelésének, ennek folytán a megállapított tényállás helyességének vitatását jelenti.
- [41] A bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásának végzése (az információ megszerzése) – külön törvények és a Be. által – szabályozott. E tevékenység esetleges jogellenessége pedig büntetendő [Btk. 307. §].
- [42] Az engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazása eredményének (az ezúton keletkezett és megszerzett információ) bizonyítékként felhasználhatósága és felhasználása pedig a bizonyítás és a bizonyítékértékelés körébe tartozik. Ehhez képest - értelemszerűen - jogerő előtt mindkettő tárgya lehet felülbírálatnak, jogerő után viszont miatta legfeljebb a ténybeli kifogás lehetőségét biztosító perújításnak lehet helye, amennyiben annak egyéb törvényi feltételek is fennállnak (vö.: Be. 637. § (1) bekezdés e) pont). Egyébként pedig a bizonyítási tevékenység és a bizonyíték mikénti értékelése nem tárgya a jogerős ítélet felülvizsgálatának, és alkotmánybírósági vizsgálatának sem.
- [43] 3.4. Az indítványozó kifogásolta továbbá a hatékony védelemhez való jogának sérelmére hivatkozva, hogy sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványának és rendelt ki igazságügyi szakértőt annak tisztázására, hogy a vizsgálat során milyen szakmai protokoll alapján kellett volna eljárnia, ezzel összefüggésben pedig a másodfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy vizsgálat nem történt.
- [44] Az indítványozó kifogása kapcsán, miszerint a bíróság Alaptörvénybe ütköző módon nem adott helyt a védelem bizonyítási indítványának, megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy viszont a bizonyítási indítvány elutasításának indokairól a döntésében kétségtelen számot adott. Ehhez képest az indítvány szerinti kifogás nem vet fel olyan bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve

alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely alapján az alkotmányjogi panasz a befogadhatósági feltételeknek megfelelne {vö. 3224/2022. (V. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [45] Mind az elsőfokú, mind a másodfokú ítélet indokolása rögzíti, hogy az eljáró bíróság a védő bizonyítási indítványainak miért nem adott helyt. {vö.: elsőfokú ítélet, Indokolás [60]–[61]; másodfokú ítélet, Indokolás [21]}
- [46] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában valójában a bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét támadta, egyébként megismételve az elsőfokú ítélettel szembeni kifogásait.
- [47] 3.5. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben nyújtható be. Ehhez képest az ügyészség kifogásolt feljegyzése, nyilatkozata, álláspontja nem képezi tárgyát, illetve adja alapját az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatának. {vö. 3255/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [38]}
- [48] 3.6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [49] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 30.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró